یادداشت

دولت گندم می‌خرد پول نمی‌دهد

احمد ساعی

● امسال جزء معدود سال‌هایی است که با وجود خشک‌سالی‌های فراوان، تولیدات کشاورزی، به‌ویژه پرمصرف‌ترین و راهبردی‌ترین آن یعنی گندم، مطلوب بوده است. اما دولت با وجود اعلام خبر برنامه‌های هدفمند حمایت از افزایش تولیدات راهبردی کشاورزی در سال جاری در راستای مقاوم‌سازی اقتصاد و رسیدن به خودکفایی و وابسته‌نبودن به واردات گندم، برخلاف سال‌های گذشته، تاکنون تقریبا هیچ مبلغی بابت تسویه گندم‌های دریافتی به کشاورزان مناطق غربی کشور پرداخت نکرده است. درواقع کشاورزان به دلیل اعتماد به دولت، به وعده خرید تضمینی گندم کشاورزان از سوی دولت لبیک گفتند، ولی دولت پس از گذشت چندین ماه هنوز بودجه‌ای را برای تسویه مطالبات کشاورزان از طریق بانک‌های عامل پرداخت نکرده است. پرداخت‌نشدن به‌موقع پول گندم به کشاورزان، از ناحیه جهاد کشاورزی و بانک‌های عامل، تبعات و زیان‌هایی ازجمله کاهش اعتماد اجتماعی کشاورزان و گندم‌کاران به وزارت جهاد کشاورزی و دولت را در پی خواهد داشت. این در حالی است که امسال شعار اصلی دولت در حوزه کشاورزی، سال بی‌نیازشدن از واردکردن گندم و صرفه‌جویی ارزی و جشن خودکفایی اعلام شده است. درواقع منطق پیامدسنجی ایجاب می‌کرد وزارت جهاد کشاورزی به پاس تولید انبوه گندم و به منظور تشویق کشاورزان برای تولید هرچه بیشتر و کمک به آنها و ایجاد انگیزه و رغبت بیشتر در آنها، پیش‌دستی کند و زودتر از گذشته پول گندم و محصولات را پرداخت کند، اما برخلاف انتظار وزارت جهاد کشاورزی با تأخیر بی‌سابقه در پرداخت‌ها، نه‌فقط باعث ایجاد انگیزه نشده، بلکه باعث ناامیدی و بی‌انگیزگی گندم‌کاران شده و قطعا در سال آتی تبعات آن ملموس‌تر و عینی‌تر خواهد بود، چراکه کشاورزان برای تسویه بدهی‌های خود و آمایش سطح زیر کشت پاییزه و تهیه بذور و سایر نهاده‌ها، جز فروش محصولات خود به واسطه‌ها و عده‌ای فرصت‌طلب- که معمولا در چنین مواقعی می‌توانند پول‌های هنگفتی به جیب بزنند- چاره دیگری نخواهند داشت. برایند و خروجی چنین ناهماهنگی‌هایی تضعیف روحیه تولید و پایین‌آمدن قدرت تولید گندم‌کاران است. اگر منصفانه به کارنامه اقتصادی دولت بنگریم، باید اذعان کنیم دولت در مهار و کنترل تورم و ثبات اقتصادی کارنامه بی‌سابقه‌ای داشته است و اگر نسبت بخش‌های اقتصادی را با هم در نظر بگیریم، در شرایط رکود، بخش کشاورزی نسبت به بخش‌های دیگر کمتر آسیب دیده و از همه پررونق‌تر بوده بنابراین شایسته نیست درحالی‌که دولت به دنبال رونق بازار و تولید است با تعلل در تسویه مطالبات کشاورزان، موجب ضرر کشاورزان و لطمه‌زدن به تولیدات کشاورزی و این قشر زحمتکش و خدشه به کارنامه دولت و اعتماد گندم‌کاران در این برهه حساس شود. البته مهم‌تر از ضرر کشاورزان، خدشه‌دارشدن ذهنیت و اعتماد مخاطبان اصلی وزارتخانه جهاد کشاورزی، یعنی کشاورزان است. درواقع کشاورزان حمایت و همراهی و همدلی وزارتخانه را انتظار می‌کشند، اما این تعلل و بی‌تفاوتی نسبت به مخاطبان گسترده خود، زمینه و بستر مناسبی را برای فعالیت و جنب‌وجوش و سوءاستفاده واسطه‌ها فراهم می‌کند. از سوی دیگر، این تعلل و تأخیر در پرداخت و تسویه با گندم‌کاران، می‌تواند حمایت جامعه روستایی و کشاورزی را از دولت کنونی در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری و شوراها تحت‌تأثیر قرار دهد.

گذر

رئیس مرکز آمار ایران:

اطلاعات آماری مردم را به سازمان هدفمندی نمی‌دهیم

● **ایسنا:** به گفته رئیس مرکز آمار ایران به هیچ عنوان اطلاعات آماری مردم در جریان سرشماری به هیچ نهاد یا سازمانی ارائه نمی‌شود. وی گفت: اشتباه استراتژیکی که در گذشته انجام شد، درخواست سازمان هدفمندی یارانه‌ها برای گرفتن اطلاعات افراد بود که به سرمایه اجتماعی مرکز آمار ایران لطمه وارد کرد. امیدعلی پارسا در نشست خبری که دیروز در مرکز آمار ایران برگزار شد، اظهار کرد: سرشماری نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵ از سوم تا ۲۴ مهرماه برگزار می‌شود و اولین دوره‌ای است که سرشماری به صورت الکترونیکی برگزار شده و امیدواری ما این است که با توجه به اینکه ضریب نفوذ در ایران ۴۵ درصد است، بین ۳۵ تا ۴۰ درصد مشارکت مردم در سرشماری به صورت الکترونیکی باشد و ما بتوانیم به باشگاه کشورهایی بپیوندیم که در آنها سرشماری به صورت الکترونیکی برگزار می‌شود.

رئیس مرکز آمار ایران همچنین با بیان اینکه هزار جایزه یک‌میلیونی برای کسانی که به صورت اینترنتی در سرشماری شرکت می‌کنند، در نظر گرفته شده است، گفت: با این اقدام امیدواریم مشارکت مردم بیشتر شود.

عکس: کوروش صالحی

صنعت برق با بحران انباشت بدهی‌ها به پیمانکاران روبه‌روست

میراث برقی احمدی‌نژاد

پرداخت مطالبات پیمانکاران صنعت برق از سوی دولت یازدهم، با وجود آنکه روندی پذیرفتنی داشته است؛ اما قریب به ۳۳ هزار میلیارد تومان از مطالبات انباشته دولت‌های نهم و دهم به این پیمانکاران همچنان باقی است. بررسی ریشه‌های این حجم از مطالبات- براساس گزارش سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی- به حذف تبصره‌های ۱۹ و ۲۰ قانون بودجه سال ۹۵ درباره انتشار اوراق مشارکت از سوی دولت که به وسیله مجلس نهم صورت گرفت، بازمی‌گردد.

ماجرا از کجا آغاز شد؟

وزارت نیرو یکی از بدهکارترین وزارتخانه‌های ایران است که به‌دلیل تأمین‌نشدن منابع مالی از سوی دولت‌های نهم و دهم متحمل هزینه‌های گزافی شده و برای پرداخت بدهی و خسارت ناشی از دیرکرد به‌شدت به تأمین منابع مالی نیاز دارد. این مسئله البته به‌جامانده از دولت قبل است که اگر در دوره فروش نفت با قیمت بالا توجهی به صنایع زیرساختی هم می‌شد، وضع این‌گونه نبود که توسعه برق کشور در مخاطره باشد و بحران خاموشی دوباره به کشور بازگردد. انباشت چندین‌ساله بدهی‌ها بخش خصوصی را به این مطالبه رسانده که پرداخت خسارت را دنبال کند اما دولت خود را از پرداخت خسارت دیرکرد پرداخت به پیمانکاران و تولیدکنندگان برق مستثنا می‌داند. گرچه هیأت دولت برنامه‌هایی در آبان سال گذشته برای پرداخت بخشی از بدهی پیمانکاران طرح‌های عمرانی در نظر گرفت تا بتواند براساس آن بخشی از بدهی وزارت نیرو به پیمانکاران آب و برق را پرداخت کند اما براساس اعلام سخنگوی دولت در پاییز سال گذشته دولت توانسته هفت‌هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان از مطالبات پیمانکاران دولت را بپردازد. این در حالی است که پیمانکاران وزارت نیرو مبالغ قابل‌توجهی که گاه تا ۳۳ هزار میلیارد تومان هم برآورد می‌شود، از وزارت نیرو طلبکارند. به گزارش اکثر خبرگزاری‌ها، دولت در برنامه بودجه سال جاری خود مقرر کرده تا ۳۰ هزار میلیارد تومان از مطالبات پیمانکاران وزارتخانه‌های دولتی را تا پایان تابستان سال جاری پرداخت کند. این در حالی است که بین وزارتخانه‌ها، وزارت نیرو که به‌تنهایی ۳۰ هزار میلیارد تومان بدهی دارد، قرار بود پرداخت بدهی‌ها را با اوراق صکوک، انتشار اوراق خزانه اسلامی و انتشار اوراق مشارکت انجام دهد. این در حالی است که طبق گزارش‌ها، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی موافقت اولیه خود را با پرداخت بخشی از بدهی وزارت نیرو با فروش اوراق خزانه و اوراق صکوک به هیأت دولت اعلام کرده بود، ولی مجلس نهم با حذف تبصره‌های ۱۹ و ۲۰ قانون بودجه سال ۹۵ جلوی انتشار اوراق مشارکت از سوی دولت را گرفت. با حذف تبصره‌های یادشده، دولت عملا بودجه‌ای برای پرداخت این مبالغ در اختیار نداشت. با تغییر مجلس و انتخابات مجلس دهم، محمدباقر نوبخت، سخنگوی دولت، بار دیگر اعلام کرد با وجود اینکه تبصره‌های ۱۹ و ۲۰ از بودجه سنواتی سال ۹۵ حذف شده، دولت مصمم است اصلاحیه‌ای برای قانون بودجه به مجلس تقدیم کند و به همراه این اصلاحیه، بازگشت و تصویب تبصره‌های حذف‌شده ۱۹ و ۲۰ را از مجلس درخواست کند. در صورت تصویب این تبصره‌ها، راه برای انتشار اوراق مشارکت و جذب سرمایه برای امور دولت ازجمله پرداخت بدهی وزارتخانه‌ها به پیمانکاران مهیا می‌شود. بنابراین باید در انتظار تقدیم اصلاحیه بودجه ۹۵ به مجلس و تصویب تبصره‌ها و فروش اوراق مشارکت به مردم ماند تا تکلیف پرداخت مطالبات پیمانکاران از محل درآمد فروش این اوراق روشن شود. محمد فارسی، رئیس سندیکای صنعت برق، درباره مطالبات شرکت‌های بزرگ صنعت برق از توانیر و وزارت نیرو، گفت: مطالبات پیمانکاران برق از وزارت نیرو و توانیر به یک‌سوم کاهش یافته است، اما در مقابل، کاهش حجم پروژه‌های تعریف‌شده از سوی وزارت نیرو، موجب بی‌کاری و رکود در صنعت برق شده است.

خرج، بیشتر از دخل

دبیرکل فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته و نایب‌رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن تهران درباره بدهی وزارت نیرو به پیمانکاران می‌گوید: تناسب‌نداشتن درآمدها و هزینه‌های وزارت نیرو از مهم‌ترین چالش‌های اقتصاد برق در یک دهه گذشته بوده است که هرساله موجب انباشت بدهی‌های وزارت نیرو به سازندگان و تولیدکنندگان و مشاوران برق درخصوص اجرای پروژه‌ها شده است. دلیل این بدهی نبود منابع مالی بود. تأمین‌نشدن منابع مالی از سوی وزارت نیرو، پیمانکاران را بر آن داشت تا برای تسریع اجرای پروژه‌ها اقدام به تأمین منابع مالی کنند و از بروز خاموشی‌ها در شبکه سراسری که با ناتمام‌ماندن پروژه‌ها دامنگیر صنعت برق می‌شد، جلوگیری کنند. به گفته حمیدرضا صالحی نحوه محاسبه اصل پول و خسارت پیمانکاران حائز اهمیت است. وی می‌گوید: با وجود افزایش هزینه‌های این پروژه‌ها براساس نرخ بهره بانکی و جریمه‌ها و هزینه‌های دیگر، دولت از پرداخت خسارت دیرکرد پرداخت شانه خالی می‌کند؛ چراکه این تعهدات براساس قرارداد اولیه محاسبه نشده است. بنابراین خسارت ناشی از این دیرکردها نیز بر گردن بخش خصوصی گذاشته شد تا موجب تعطیلی برخی از بنگاه‌های این وزارتخانه شود و این وزارتخانه بیش‌ازپیش مقروض پیمانکاران خود شود. گرچه به گفته وی، دولت سعی کرده با ارائه حواله‌های فولاد و آهن و آلومینیوم به جای پرداخت نقدی، قسمتی از بدهی‌های خود را با بخش خصوصی تسویه کند اما با محاسبه نرخ تورم ۲۷ تا ۳۰ درصدی و هزینه‌های آن‌زمان می‌توان دریافت که اصل پول پرداختی به پیمانکاران نه‌تنها جبران هزینه‌های آنها نبوده بلکه پرداخت‌نکردن دیرکرد از سوی دولت که معادل محاسبه مابعدالتفاوت تورم ۲۷ تا ۳۰ درصد آن به زمان کنونی است، پیمانکاران را با مشکلات بسیاری مواجه کرده است. صالحی تأکید می‌کند که میزان بدهی دولت به این پیمانکاران ۹ هزار میلیارد تومان بوده و خسارت دیرکرد پرداخت نیز معادل دوهزارو ۵۰۰میلیارد تومان تعیین شده است. گرچه در سال‌های گذشته با رکود صنعت و کاهش انباشت پروژه‌ها شاهد کاهش بدهی‌های صنعت برق کشور بودیم که موجب تسویه برخی از بدهی‌ها شد. وی می‌افزاید: امروزه بدهی‌های وزارت نیرو به تولیدکنندگان برق از مرز ۱۲ هزار میلیارد گذشته است و به نظر می‌رسد باید فکری به حال پرداخت این بدهی‌ها و از همه مهم‌تر خسارت دیرکرد این پرداخت‌ها شود.

سرمایه‌گذار بخش خصوصی «حاشیه امن» می‌خواهد

دبیرکل فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته و نایب‌رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن تهران معتقد است درحالی‌که هرگونه دیرکرد در پرداخت‌های بخش خصوصی از بیمه گرفته تا... به دولت با خسارت ۳۰ درصد محاسبه می‌شود، اما دیرکرد پرداختی دولت به بخش خصوصی با خسارت محاسبه نمی‌شود که این موجب می‌شود بخش خصوصی بیش‌ازپیش در تنگنای مالی قرار گیرد. صالحی با ابراز ناخشنودی از اجرانشدن قوانین مربوط به فاینانس درباره بخش خصوصی تصریح می‌کند: زمانی که وزارت نیرو پول اجرای پروژه‌ها را نداشت بخش خصوصی از طریق وام‌ها و تأمین اعتبارات بانکی اجرای پروژه‌ها را تسهیل کرد؛ مگر نام این عمل فاینانس نیست، چرا سود سرمایه‌گذاری بخش خصوصی همانند سرمایه‌گذاری خارجی محاسبه نمی‌شود؟ طبق قوانین، در بازه زمانی مشخص باید سود آورده سرمایه‌گذار بین ۶ تا ۱۰ درصد محاسبه و به سرمایه‌گذار پرداخت شود که این امر درباره بخش خصوصی که ۱۰ سال پول خود را در اختیار وزارت نیرو گذاشته است، نادیده گرفته شده و موجب شده میزان بدهی وزارت نیرو به تولیدکنندگان و پیمانکاران صنعت برق از مرز ۱۳ تا ۱۴ هزار میلیارد تومان فراتر رود. به گفته وی دولت چندین راه‌حل را برای پرداخت بدهی‌ها در پیش گرفته است؛ فروش اوراق قرضه، افزایش ۱۰درصدی قبوض برق، فروش فیش‌های انشعاباتی و همچنین توقف برداشت سه‌هزارو ۴۰۰ میلیارد تومان از منابع مالی وزارت نیرو برای پرداخت یارانه‌ها از کارهایی است که می‌تواند به پرداخت بدهی‌های وزارت نیرو کمک کند.

ادامه از صفحه ۴

جشن قزاق‌ها با غول‌های نفتی

سیدمحمد خطیبی
نماینده سابق ایران در اوپک

تولید نفت میدان کاشاگان قزاقستان، اوایل یا اواسط نوامبر به سطح تولید تجاری خواهد رسید و پیش‌بینی کرده‌اند که سطح تولید در این میدان در سال جاری میلادی به طور میانگین به یک میلیون تُن، در سال ۲۰۱۷ به سه میلیون تا پنج میلیون تُن و در سال ۲۰۱۸ میلادی به هفت میلیون تُن برسد. مسئله اصلی این است که دوره زمانی این تولید اعلام نشده است. اگر این تولید در مقیاس سال باشد، بسیار ناچیز و اگر در مقیاس روز باشد، بسیار زیاد خواهد بود؛ پس به احتمال زیاد این رقم‌ها میانگین تولید ماهانه است. اگر این‌گونه باشد، با احتساب اینکه هر تُن نفت حدود هفت بشکه می‌شود، طبق پیش‌بینی‌ها این میدان در سال ۲۰۱۶ به طور میانگین روزانه حدود ۲۳۰ هزار بشکه، در سال ۲۰۱۷ میانگین روزانه ۷۰۰ هزار تا یک‌میلیون‌و ۱۵۰ هزار بشکه و در سال ۲۰۱۸ بیش از یک‌میلیون‌و ۶۰۰ هزار بشکه به تولید نفت قزاقستان اضافه می‌کند که اگرچه ممکن است در ازای این تولیدات جدید، بخشی از تولیدات قدیمی کاسته شود؛ اما باز هم رقم بسیار درخورتوجهی است. اگر احتمال‌هایی که برای دوره زمانی داده شده، درست باشد، برای تخمین اثرگذاری این تولید، باید دید نوع نفت تولیدی از میدان، چه نفتی است و به چه بازارهایی عرضه خواهد شد. اگر نفت سبک باشد، روی بازار همین نفت و اگر سنگین باشد نیز روی بازار نفت سنگین آن‌هم در بازارهای هدف تأثیرگذار خواهد بود. درباره اثرگذاری این مسئله بر ایران، جدای از تأثیری که بر بازار جهانی می‌گذارد و ایران نیز از آن متأثر خواهد شد، نمی‌توان تأثیر منطقه‌ای و جغرافیایی چندانی متصور بود و داشتن میدان مشترک بین ایران و قزاقستان تقریبا بعید به نظر می‌رسد؛ چراکه بیشتر سهم ایران در دریای خزر آب‌های بسیار عمیقی است که بستر آن را نیز لجن تشکیل می‌دهد اما سواحل قزاقستان و آذربایجان عمدتا کم‌عمق هستند که کار روی میادین نفتی را نیز آسان کرده است. برای تأثیرگذاری نفت میدان کاشاگان قزاقستان بر نفت جهانی و البته نفت ایران باید دو سناریو را در نظر گرفت. خوش‌بینانه‌ترین حالت این است که در نشست اخیر الجزایر کشورهای نفتی بر سر طرح فریز نفتی توافق کنند. البته اگر طرح فریز نفتی هم اجرا نشود، افزایش ۲۳۰هزاربشکه‌ای قزاقستان چندان تأثیری بر کلیت بازار نفت نخواهد داشت و جذب خواهد شد؛ اما برای تولیدات بالاتر توافق‌نکردن روی طرح فریز می‌تواند مشکل‌آفرین باشد. فعلا تولید اوپک ۳۳ میلیون بشکه در روز و تقاضا برای نفت این سازمان ۳۱.۵ میلیون بشکه است؛ ازآنجاکه پیش‌بینی می‌شود در سال آینده ۱.۴ میلیون بشکه نفت به تقاضای جهانی افزوده شود، در صورت اجرای درست طرح فریز نفتی، عرضه و تقاضا برای نفت اوپک در بازار جهانی به تعادل می‌رسد و قیمت نفت با شیب ملایم به سمت ۵۰ تا ۶۰ دلار حرکت خواهد کرد. سناریوی دوم این است که بر سر فریز نفتی توافق نشود یا با وجود توافق، کشورها به آن پایبند نباشند که دراین‌صورت مازاد عرضه‌ها از هر سو ادامه می‌یابد و با توجه به پتانسیل کشورهای عضو اوپک شاید تولید این سازمان نسبت به امروز تا یک میلیون بشکه افزایش پیدا کند. کشورهای غیرعضو اوپک هم کم‌وبیش توانایی افزایش تولید دارند و تولید احتمالی ۲۳۰هزاربشکه‌ای قزاقستان هم به آن افزوده خواهد شد که در بهترین حالت به ادامه‌یافتن همان وضع دو، سه سال اخیر منجر خواهد شد؛ البته اگر تولید کاشاگان در سال‌های بعدی به ۷۰۰ هزار، یک‌میلیون‌و ۱۵۰ هزار و یک‌میلیون‌و ۶۰۰ هزار بشکه برسد، وضع بدتر نیز خواهد شد و شاید نفت دوباره قیمت‌های ۳۰دلاری را ببینند. در ماجرای کاشاگان یک مسئله دیگر هم درخورتوجه است. از یک سو در ماه گذشته کازمونایگاز برای واگذاری بخشی از سهام میدان کاشاگان به ارزش یک میلیارد دلار، قراردادی با شرکت سوئیسی-هلندی ویتول، بزرگ‌ترین معامله‌گر نفت جهان، امضا کرده و از سوی دیگر آن‌گونه که من شنیده‌ام، به‌تازگی این شرکت با ایران نیز مذاکراتی برای ازسرگیری سوآپ نفتی از طریق خط لوله خزر داشته است؛ پس این احتمال وجود دارد که بخشی از نفت جدید قزاقستان از ایران سر در بیاورد. در پایان باید گفت در ماجرای تولید نفت جدید در میدان کاشاگان، فارغ از اینکه چه اثری بر درآمد نفتی کشورهای عضو اوپک داشته باشد، یک عبرت برای اوپکی‌ها، به‌ویژه آنهایی که دست به اضافه تولید زدند، وجود دارد. در گذشته اوپک به مدت سه دهه مدیریت بازار نفت را در اختیار داشت و اجازه می‌داد نفت‌های جدید به واسطه افزایش تقاضای جدید در بازار جذب شوند و بقیه تقاضا را خود پوشش دهد؛ اما در سه سال اخیر این سازمان به طمع به‌دست‌آوردن سهم بیشتر از بازار، شیوه مدیریتی ۳۰ساله خود را کنار گذاشت و دست به اضافه عرضه زد؛ اما حالا می‌بینیم نه سهم بیشتری از بازار به دست آورده است و نه قیمت نفت به گونه‌ای است که به نفع اوپکی‌ها باشد؛ ضمن اینکه در مقابل اتفاقاتی مثل تولید نفت جدید هم خلع سلاح است. در این بازی به نظر من اوپک بازنده محض بود و نفت قزاقستان هم فقط یک پرده از این بازی است.

خبر

فروش بنز و پورشه‌های قاچاق تا ۱۵ روز دیگر

● **مهر:** رئیس سازمان اموال تملیکی از برگزاری مزایده فروش خودروهای لوکس آزادشده با مصوبه دیوان عدالت در ۱۵ روز آتی خبر داد و گفت: دولت چهار سناریو را برای شیوه ورود خودروهای بالای دوهزارو ۵۰۰ سی‌سی در دست بررسی دارد. امین دلیری اظهار کرد: هم‌اکنون ۱۳۷ خودروی لوکس با حجم موتور بالای دوهزارو ۵۰۰ سی‌سی در اختیار این سازمان قرار دارد که صاحبان کالا باید برای تعیین تکلیف آن به سازمان رجوع کنند؛ البته این خودروها به صورت مستقیم به دارندگان آنها تحویل داده نمی‌شود؛ بلکه باید مزایده برگزار شود و خود آنها هم می‌توانند در این مزایده شرکت کنند و در صورت برنده‌شدن در آن، مالک خودرو شوند؛ در غیر این صورت، سازمان منابع حاصل از فروش را طبق ضوابط و مقررات به مالکان تحویل می‌دهد.

خبر ویژه

آغاز همکاری هواپیمایی ملی تایلند با ایران از مهرماه

● نخستین پرواز هواپیمایی «تای ایرویز» به ایران دهم مهرماه انجام می‌شود تا همکاری هواپیمایی ملی تایلند با ایران با حضور مقامات دولتی دو کشور به صورت رسمی آغاز شود. «شارامپورن جوتیکاتیرا»، مدیرعامل شرکت هواپیمایی تای ایرویز اینترنشنال، گفته است: پروازهای تهران- بانکوک، در تاریخ اول اکتبر (۱۰ مهر) با چهار پرواز در هفته و به وسیله هواپیمای بوینگ ۷۷۷ آغاز می‌شود. مدیرعامل این شرکت اظهار کرد اطمینان دارد ایجاد این خط هوایی بین دو کشور می‌تواند فرصت‌های جدید بسیاری را برای جذب گردشگران ایجاد کند. جوتیکاتیرا افزود این شرکت اکنون در موقعیتی قرار گرفته که می‌تواند تلاش‌های خود را در زمینه گسترش فعالیت‌ها و افزایش رقابت در ایران آغاز کند. او درباره مسیر پروازی تهران- بانکوک اظهار کرد سالانه ۲۵۰ هزار ایرانی به تایلند سفر می‌کنند؛ همچنین وی ابراز امیدواری کرد این خط هوایی بتواند در تسهیل سفر مسافران شبکه پروازی این خط هوایی به تهران و گسترش سفر گردشگران خارجی ایران نیز نقش مهمی ایفا کند.